

"...

I- İPTAL VE YÜRÜRLÜĞÜN DURDURULMASI İSTEMİNİN GEREKÇESİ

İptal ve yürürlüğün durdurulması istemini içeren 6.6.2011 tarihli dava dilekçesinin gerekçe bölümü şöyledir:

'II. GEREKÇE

A- Yetki Yasalarının ve Kanun Hükmünde Kararnamelerin Anayasal Konumu Yönünden Genel İnceleme

6.4.2011 tarihli ve 6223 sayılı 'Kamu Hizmetlerinin Düzenli, Etkin ve Verimli Bir Şekilde Yürütülmesini Sağlamak Üzere Kamu Kurum ve Kuruluşlarının Teşkilat, Görev ve Yetkileri ile Kamu Görevlilerine İlişkin Konularda Yetki Kanunu' ile ilgili olarak, Anayasaya aykırılık savının anlatılabilmesi için öncelikle yetki yasalarının ve kanun hükmünde kararnamelerin (KHK) anayasal konumu üzerinde durulması, bu yöndeki anayasal ilkelerin değerlendirilmesi gerekmektedir. Aksi halde, KHK çıkarma konusundaki anayasal yetkinin, anayasal sınırlar içinde, Anayasanın bağlayıcılığı ve üstünlüğü ilkelerine uygun olarak, etkin, verimli ve yerinde kullanılması hususu doğru değerlendirilemez. Bu temel anayasal ilkeler, Anayasayı yorumlamak ve anayasal denetimi yapmak amacıyla, Anayasayla kurulmuş Anayasa Mahkemesinin, yetki yasalarıyla ilgili olarak verdiği birçok kararda yer almış ve yerleşik içtihat haline gelmiştir.

Anayasa Mahkemesinin yerleşik içtihatlarında yetki yasalarının ve KHK'lerin anayasal konumu ve ilkeleri şöyle açıklanmıştır:

Anayasanın 6 ncı maddesinde, Türk Milletinin egemenliğini yetkili organları eliyle kullanacağı, 7 nci maddesinde yasama yetkisinin Türk Milleti adına Türkiye Büyük Millet Meclisinin olduğu ve devredilemeyeceği, 8 inci maddesinde, yürütme yetkisi ve görevinin Cumhurbaşkanı ve Bakanlar Kurulu tarafından Anayasa ve yasalara uygun olarak yerine getirileceği; 9 uncu maddesinde de, yargı yetkisinin Türk Milleti adına bağımsız mahkemelerce kullanılacağı belirtilmiştir. Anayasanın 'Başlangıç'ının dördüncü paragrafına göre, kuvvetler ayrılığı Devlet organları arasında üstünlük sıralaması anlamına gelmeyip, belli bir devlet yetkisinin kullanılmasından ibaret ve bununla sınırlı bir işbölümü ve işbirliğidir. Üstünlük ancak Anayasa ve yasalardadır.

Yetki Yasası ve KHK'lerle ilgili hükümler Anayasanın 87 nci ve 91 inci maddelerinde yer almaktadır. 87 nci maddede, Bakanlar Kurulu'na 'belli konularda' KHK çıkarma yetkisinin verilmesi TBMM'nin görev ve yetkileri arasında sayılmış, 91 inci maddede, KHK çıkarılmasına yetki veren yasada bulunması zorunlu öğeler belirtilmiştir. Buna göre, yetki yasasında, çıkarılacak KHK'nin amacının, kapsamının, ilkelerinin, kullanma süresinin ve süresi içinde birden fazla kararname çıkarılıp çıkarılamayacağını belirtmesi gerekir. Bakanlar Kuruluna verilen yetki, yasada öngörülen konu, amaç, kapsam, ilke ve süre ile sınırlı bir yetkidir. Bu durumda yetki yasasının, Anayasanın belirlediği öğeleri belli bir içeriğe kavuşturarak somutlaştırması ve verilen yetkiyi açıkça belirleyerek Bakanlar Kuruluna çerçeve çizmesi gerekir. Ayrıca, 91 inci maddenin sekizinci fıkrasında, yetki yasalarının, TBMM komisyonları ve Genel Kurulu'nda öncelik ve ivedilikle görüşüleceği öngörülmüştür. Anayasa'da görüşülmesinde bile 'öncelik ve ivedilik' aranarak KHK çıkarma yetkisi verilmesinin özel bir yöneme bağlanması konunun öneminden kaynaklanmaktadır.

Anayasanın 7 nci, 87 nci ve 91 inci maddelerinin birlikte değerlendirilmesinden, yasama yetkisinin genel ve asli bir yetki olması, TBMM'ne ait bulunması ve devredilememesi karşısında KHK çıkarma yetkisinin kendisine özgü ve ayrık bir yetki olduğu anlaşılmaktadır. Bu nedenle bu yetki, yasama yetkisinin devri anlamına gelecek ya da bu izlenimi verecek biçimde yaygınlaştırılıp genelleştirilmemelidir. KHK'ler ancak ivedilik gerektiren belli konularda, kısa süreli yetki yasaları temel alınarak etkin önlemler ve zorunlu düzenlemeler için yürürlüğe konulur. Maddenin Danışma Meclisi'nde görüşülmesi sırasında KHK çıkarabilmesi için hükümete yetki verilmesinin nedeni '...çok acele hallerde hükümetin elinde uygulanacak bir seri kural olmadığı için, acele olarak çıkarılıp ve hemen olayın üstüne gidilmesi gereken hallerde çıkarılması için bu düzenleme getirilmiştir...' biçiminde açıklanmış; Anayasa Komisyonu Başkanınca da 'Kanun hükmünde kararname, yasama meclisinin acil bir durumda, kanun yapmak için geçecek sürede çıkaracağı kanun ihtiyacı, halledilmesi gereken meseleyi çözemeyeceğine; o zaman çok geç kalınacağı endişesinden kaynaklanan bir müessesedir ve bu müessese bunun için kurulmuştur' denilmek suretiyle aynı doğrultuda görüş bildirilmiştir.

Anayasada kimi konuların KHK'lerle düzenlenmesi yasaklanmaktadır. 91 inci maddenin birinci fıkrasında 'sıkıyönetim ve olağanüstü haller saklı kalmak üzere, Anayasanın İkinci Kısım'ının birinci ve ikinci bölümlerinde yer alan temel haklar, kişi hakları ve ödevleri ile dördüncü bölümde yer alan siyasî haklar ve ödevler'in kanun hükmünde kararnamelerle düzenlenemeyeceği belirtilmiş, 163 üncü maddede ise 'Bakanlar Kuruluna kanun hükmünde kararname ile bütçede değişiklik yapmak yetkisi verilemez.' denilmiştir. Bu kurallar gereğince, TBMM, 'Bakanlar Kurulu'na ancak yasak alana girmeyen belli konularda kanun hükmünde kararname çıkarma yetkisi verebilir.

Yetki yasasında Bakanlar Kuruluna verilen yetkinin 'amaç', 'kapsam' ve 'ilkeleri'nin belirlenmesinden amaç, bu yetki ile Bakanlar Kurulunun neleri gerçekleştirebileceğinin açıklığa kavuşturulmasıdır. KHK'nin, amacı, kapsamı ve ilkeleri de konusu gibi geniş içerikli, her yöne çekilebilecek, yuvarlak ve genel anlatımlarla gösterilmemeli, değişik biçimlerde yorumlamaya elverişli olmamalıdır. Verilen yetkinin konu, amaç, kapsam ve ilkeler yönünden belirgin duruma getirilmesi, başka bir anlatımla somutlaştırılması, yürürlüğe konulacak KHK'lerin yetki yasası kapsamı içinde kalıp kalmadıklarının, 91 inci maddede belirlenen yasak alana girip girmediklerinin, önemli, ivedi ve zorunlu bir durum için düzenlenip düzenlenmediklerinin saptanabilmesi yönünden gereklidir.

KHK çıkartılmasına yetki verilmesi, Anayasada öngörülen koşullar ve sınırlar içinde kalmak kaydıyla yasama yetkisinin devri anlamına gelmez. Bir yetki yasasının Anayasaya aykırı olmaması için Anayasadaki öge ve ölçütlere, Anayasa Mahkemesi kararları ile getirilen yorumlara uygun olması gerekir. Anayasa Mahkemesi kararlarının bağlayıcılığı ilkesi kararlarda açıklanan gerekçelerin göz önünde bulundurulmasını zorunlu kılar. Yetki yasalarına kullanma süreleri uzatılarak süreklilik kazandırılması ve her konuda KHK'lerle düzenlemelere gidilmesi, 'önemli, zorunlu ve ivedi durumlar' dışında bu yetkinin verilmesi yasama yetkisinin devri anlamına gelir. Böylece yasama, yürütme ve yargı erki arasındaki denge bozularak yürütme, yasama organına karşı üstün duruma gelir.

Başta yasama organı olmak üzere tüm organlar, Anayasa Mahkemesi kararlarının yalnız sonuçları ile değil, bir bütünlük içinde gerekçeleri ile de bağlıdır. Kararlar gerekçeleriyle, yasama işlemlerini değerlendirme ölçütlerini içerirler ve yasama etkinliklerini yönlendirme işlevi de görürler. Bu nedenle, yasama organı düzenlemelerde bulunurken iptal edilen yasalara ilişkin kararların sonuçları ile birlikte gerekçelerini de göz önünde bulundurmak zorundadır.

6223 sayılı Yetki Yasası da, Anayasanın ve Anayasa Mahkemesinin, yetki yasalarıyla ve KHK'lerle ilgili, yukarıda özetlenen, anayasal ilkelerine uymak zorundadır.

B- 6223 Sayılı Yasanın 1 inci ve 2 nci Maddelerinin Anayasaya Aykırılığı

a) 6223 sayılı Yetki Yasasının çıkarılmasında öncelikli anayasal sorun, söz konusu Yasanın çıkarılma zamanıdır. Genel seçim tarihi öne çekilerek, seçimin 12 Haziran 2011 Pazar günü yapılmasına, Türkiye Büyük Millet Meclisi Genel Kurulunun 3.3.2011 tarihli 73 üncü Birleşiminde karar verilmiştir (RG: 4.3.2011). Yetki Yasasına ilişkin

'yasa tasarısı' ise genel seçim kararının alınmasından 25 gün sonra 28.3.2011 günü Başbakanlıkça TBMM Başkanlığına sunulmuştur. Diğer deyişle, seçime 2,5 ay kala, seçime gidileceği biline biline tasarı sevk edilmiş ve 6.4.2011 tarihinde de TBMM'de kabul edilmiştir.

Genel seçim, şekli bakımından, iki anayasal organın, iki yetkili organın, yasama ve yürütme organlarının birbirlerine bağlı olarak yenilenmesi; özü bakımından da, Anayasa değiştirme yetkisi de bulunan kural koyucu organın ve buna bağlı olarak ülkenin hukuksal yapısının ve yönetim programının belirlendiği en önemli ve etkin demokratik müessesedir. Seçim kararı almak, demokratik toplum düzeninin gereklerini yerine getirme yönünden, egemenliğin sahibi iradeye başvurmaktır. Anayasanın 2 nci maddesinde yer alan 'demokratik hukuk devleti' ilkesi, demokratik toplum düzeninin ve 'bir yaşam biçimi' olan demokrasinin tüm kurum ve kurallarıyla işletilmesinin adaletli bir hukuk düzeni ve hukuk güvenliği içinde gerçekleşmesini, aynı zamanda da devlete duyulan güveni içerir.

Ortada, KHK'lerle düzenlemelere gidilmesi yönünde, 'önemli, zorunlu ve ivedi durum' yok iken, yasama organının ve buna bağlı olarak yürütme organının yenilenmesine karar verilmiş iken, hem mevcut Bakanlar Kurulunu hem de seçimden sonra kurulacak Bakanlar Kurulunu kapsayacak, aynı zamanda da gelecek yasama ve yürütme organlarını ipotek altına alacak şekilde, 6 ay süreyle, KHK çıkarma yetkisinin verilmesi, Anayasanın demokratik hukuk devleti ilkesiyle bağdaşmayacağı gibi yasama yetkisinin devri anlamına da gelir. 6 aylık sürenin uzunca bir bölümü, henüz kurulu olmayan, ne zaman kurularak göreve başlayacağı belli olmayan bir Bakanlar Kurulunu kapsamaktadır ki burada da, hukuk devletinin 'belirlilik' ve 'öngörülebilirlik' ilkeleriyle birlikte, 'önemli, zorunlu ve ivedi durum' ilkesinin ihlali söz konusudur.

Buradaki durumun, Anayasanın 91 inci maddesinin üçüncü fıkrasındaki, 'Bakanlar Kurulunun istifası, düşürülmesi veya yasama döneminin bitmesi, belli süre için verilmiş olan yetkinin sona ermesine sebep olmaz' şeklindeki düzenlemeyle de karıştırılmaması gerekir. Anayasa koyucu bu düzenlemeyi, fıkra da geçen durumlarda yetki yasası çıkarılmasının dayanağı olarak değil, tüm koşul ve ilkeleriyle, Anayasaya uygun olarak yürürlüğe girmiş bir yetki yasasının yetki kullanımının sürdürülebilmesi için öngörmüş ve amaçlamıştır. Yetki yasası anayasal ilkelere uygun olarak çıkarılmış ise ve buna rağmen 91 inci maddenin üçüncü fıkrasındaki değişiklikler olmuş ise sorun bulunmamaktadır. Ancak, 91 inci maddenin üçüncü fıkrasındaki değişiklikler yetki yasasının açık ya da örtülü dayanağı olmuş ise bu durum anayasal anlamda kabul edilemez.

b) 6223 sayılı Yetki Yasasının çıkarılmasında bir başka öncelikli anayasal sorun, ivediliktir. İvedilik, 'önemli ve zorunlu' konunun KHK yoluyla düzenlenmesinin olmazsa olmaz koşuludur ve yasama dahil bütün süreçleri kapsar. Yasama organı çıkardığı yasanın ivediliğine inanıyorsa, bu yasanın ivedi olarak yürürlüğe girmesi için gereğini de yerine getirir.

6223 sayılı Yasa, ivedilik bir yana, yasama sürecindeki olağan zaman akışını bile bozmuştur. TBMM Genel Kurulunda 6.4.2011 tarihinde kabul edilen Yasa, 14 gün TBMM'de bekletilmiş ya da unutulmuş, 19.4.2011 tarihinde Cumhurbaşkanlığına gönderilebilmiştir. Bu nasıl ivediliktir ki, hiçbir yasanın başına gelmeyen, ivediliği anayasal ilke olan yetki yasasının başına gelmiştir. Burada, yetki yasasının çıkarılmasındaki ilkelerle birlikte, kamu yararı ilkesi de ihlal edilmiştir.

Yukarıdaki iki öncelikli sorun, daha Yetki Yasasının içeriğine girmeden, bu Yasanın anayasal amaç ilkesini zedeleyici niteliktedir. Yetki yasalarının anayasal amaca ve ilkelere uygun olarak yürürlüğe konulması, kapsamından da önemli ve önceliklidir. Anayasal amaca ve ilkelere uygun olamayan yetki yasası, kapsam değerlendirmesine girmeden sakat doğmuş olur. KHK'ler ancak ivedilik gerektiren belli konularda, kısa süreli yetki yasaları temel alınarak etkin önlemler ve zorunlu düzenlemeler için yürürlüğe konulur. Önemlilik, zorunluluk ve ivedilik ilkelerine uymayan bir yetki yasası anayasal amacı da ihlal eder, Devlete ve hukuka olan güveni sarsar.

c) 6223 sayılı Yetki Yasasıyla, kamu hizmetlerinin bakanlıklar arasında dağıtımının yeniden belirlenmesine, bakanlıkların, bağlı ve ilgili kuruluşların, kapatılması, birleştirilmesi ve yenilerinin kurulmasına, kapsamdaki tüm kamu kurum ve kuruluşlarının teşkilat, görev ve yetkilerine, her statüdeki personelle ilgili her türlü düzenlemenin yapılmasına ilişkin kanun ve KHK'lerde değişiklikler ve yeni düzenlemeler yapmak üzere Bakanlar Kurulu'na KHK çıkarma yetkisi verilmektedir. Yasa'nın 1. maddesiyle personel, kamu mali yönetimi ve kamu kurum ve kuruluşlarının yeniden yapılandırılmasına ilişkin düzenlemeler yapmak üzere Bakanlar Kurulu yetkilendirilmekte, 2 nci maddesinde ise, verilen bu yetkinin kullanılması sırasında gözetilmesi gereken ilkeler ve yetki süresi belirlenmektedir.

Yasa kapsamında, teşkilat, görev ve yetkilerle ilgili olarak, 11'i yasa, 8'i KHK olmak üzere toplam 19 yasa ve KHK; personelle ilgili olarak da 5'i yasa, 1'i KHK olmak üzere toplam 6 yasa ve KHK sayılmıştır. Ancak, Yasanın kapsamı, sayılan yasalar ve KHK'lerle sınırlı değildir. Adı geçen yasa ve KHK'lerle bile, 'belli konu' ilkesi dışına çıkılıp, kapsamı çok geniş bir düzenleme yapıldığı halde, 1 inci maddenin (2) numaralı fıkrasının, (a) bendinin 20 nci sırasında, 'Diğer kanun ve kanun hükmünde kararnamelerin görev, yetki, merkez, taşra ve yurt dışında teşkilatlanma esasları, kadrolar, bağlı, ilgili ve ilişkili kuruluşların bağlılık ve ilgilerine ilişkin hükümlerinde'; (b) bendinin 7 nci sırasında da, 'Diğer kanun ve kanun hükmünde kararnamelerin görev, yetki, merkez, taşra ve yurt dışında teşkilatlanma esasları, kadrolar, bağlı, ilgili ve ilişkili kuruluşların bağlılık ve ilgilerine ilişkin hükümlerinde' ifadeleri kullanılmak suretiyle, Yetki Yasasının zaten çok geniş olan kapsamı daha da genişletilmiş, belirsiz ve sınırsız hale getirilmiştir. Bu genişlemeye hangi yasa ya da KHK'lerin gireceğinin öngörülmesi olanaklı değildir.

Anayasanın 87 nci maddesine göre, ancak, belli konularda KHK çıkarma yetkisi verilmesi gerekirken dava konusu Yasayla, kamu yönetimi personeli alanında hemen her konuyu kapsayacak biçimde genel bir yetki verilmiştir. Yasaların, KHK'lerin ve bunlara ilişkin konuların Yasada sayılmış gibi gözükmesi de yeterli değildir. Bu sayma işlemi, geniş kapsamlı ve sınırsız olduğu takdirde 'belli konu' ilkesi yerine getirilmemiş olur. Bakanlar Kurulu, Yetki Yasasında sayılan 25 ayrı yasa ve KHK ve 'diğer' sözcüğü kullanılmak suretiyle, sayısı belirsiz yasa ve KHK ile, kamu kurum ve kuruluşların çoğunluğunu yeniden örgütleyebilecek, bunların görev ve yetkilerini yeniden düzenleyebilecek, kaldırabilecek, yenilerini kurabilecek, memurlar ve her türlü kamu görevlilerinin ücret, aylık, disiplin ve cezaları ile emeklileri hakkında kanun ve KHK'lerde değişiklik yapabilecek, bunlara ilişkin yeni kurallar getirebilecektir. Söz konusu

kapsam genişliği ve belirsizlikle birlikte, yapılacak düzenlemelerin hangi nedenlerle önemli ve zorunlu olduğu, hele hele ivediliği Yasadan anlaşılamamaktadır.

Sınırları bu kadar geniş ve belirsiz konularda düzenleme yapmak üzere Bakanlar Kuruluna KHK çıkarma yetkisi verilmesi, Anayasanın 87 nci maddesinde belirtilen 'belli konu'larda verilen yetki olarak değerlendirilemez.

Öte yandan, dava konusu Yasa, Anayasanın 91 inci maddesinde belirtilen öğeleri de içermemektedir. Yasanın 1 inci maddesinde çıkarılacak KHK'lerin 'kapsam' ve konusu iç içe girmiş, kapsamının çok geniş ve sınırsız olması nedeniyle de verilen yetkinin 91 inci maddede öngörülen yasak alana girip girmediğinin denetimi de olanaksız hale gelmiştir. Konu ve kapsamdaki bu sınırsızlık ve belirsizlik, TBMM'ne ait olan yasama yetkisinin yürütme organına devri anlamına gelir. Amaç, konu, ilke ve kapsamla ilgili sınırların belirli olması gerekirken bunlara uyulmadan, geniş kapsamlı KHK çıkarma yetkisi verilmesi Anayasanın 7 nci maddesine aykırılık oluşturur.

Kaldı ki dava konusu Yasanın 2 nci maddesinde, Bakanlar Kuruluna verilen yetki konusunda belirtilen ilkeler de, yetkinin, önemli, ivedi ve zorunlu hallerde kullanılmasıyla ilgili bir durumu göstermemektedir. Yetki Yasasının 2 nci maddesinde belirtilen ilkeler de, kapsamı gibi, geniş ve soyuttur. Yetkinin 'önemli, ivedi ve zorunlu' durumlarla sınırlandırılması, bunun takdirinin Bakanlar Kuruluna bırakılmasıyla değil, amacın, kapsamın ve konunun içeriği yönünden ivedi ve zorunlu olduğunun yasa koyucu tarafından saptanmasıyla olanaklıdır. Niteliği itibarıyla uzun süreli ve çok yönlü çalışmayı gerektiren düzenlemeler ivedi ve zorunlu olarak nitelendirilemez. Yetki Yasası kapsamındaki konular, tam anlamıyla incelemeyi, araştırmayı, tartışmayı gerektiren konulardır. Dava konusu Yasanın amaç ve kapsamındaki genişlik ve sınırsızlık, verilen yetkinin önemli, ivedi ve zorunlu durumları içerip içermediğinin tespitine olanak vermemektedir.

Kamu hizmetlerinin düzenli, süratli, etkin, verimli ve ekonomik bir şekilde yürütülmesini sağlamak, zaten hukuk devletinin en temel ve vazgeçilmez unsurudur. Hukuk güvenliği ve hukuksal istikrar da bunu gerektirir. Bunun için, başta yasalar güvenilir olmalı, güvenlik ve istikrarı sağlamalıdır. Kamu hizmetlerinin düzenli, etkin ve verimli bir şekilde yürütülmesini sağlamak, öncelikle yasa koyucunun sorumluluğundadır. Bunun için KHK çıkarmaya gerek yoktur. Yetki Yasasının çıkarıldığı dönemde, Bakanlar Kuruluna yetki verecek önemde, zorunluluğu ve ivediliği gerektirecek olağandışı bir durum da ortaya çıkmamıştır. Yetki Yasasını çıkaran Yasa koyucu, kendi yasama döneminde olağan çalışma sürecini sürdürmüş, Anayasa değişikliği dahil birçok yasayı çıkarmıştır. Yetki Yasasının çıkarıldığı dönem ve yetki süresi, bu olağan çalışma sürecinin değiştiği, etkilendiği bir dönem de değildir. Seçim sürecinde yasama organının çalışmaması gibi bir gerekçe de kabul edilemez. Böyle bir gerekçe, Anayasaya aykırı hukuksal düzenleme yapmayı gerektirmez. Tam tersine Anayasada olmayan bir yetki kullanımı olarak da nitelendirilebilir. Anayasa koyucu, zaten olağanüstü hallerde önlemini almıştır. Kaldı ki, kamu kurum ve kuruluşlarının büyük bir bölümünü ve tüm kamu personelinin kapsayan yetki düzenlemeleriyle, seçim döneminde yasama organının çalışmaması arasında önem, zorunluluk ve ivedilik anlamında bir bağlantı da kurulamaz.

Yasallık ilkesinin en temel ilkesi, takdire dayalı, keyfi ve sınırsız uygulamaları önleyecek sınırlamaların ve çerçevenin yasada yer almasıdır. Anayasanın 91 inci maddesi kapsamında yetki yasaları da bu kapsamdadır. Yetki vermek yetmez, KHK çıkarma yetkisinin hukuksal yapısının, 'belli konuda' temel ilke ve koşullarının, sınırlarının ve çerçevesinin açık,

net ve anlaşılır olarak yasada belirlenmesi, keyfi ve sınırsız uygulamalara meydan verebilecek çok geniş bir takdir yetkisini tanımaması gerekir. Devlet yönetiminde, devamlılık, düzen ve istikrar asıldır. Bu nedenle, devlet organlarının ve özellikle 'idare'nin kuruluşu ile kamu personeline ilişkin düzenlemeler yasallık ilkesinin güvencesine altına alınmıştır. Yasallık ilkesi, sadece, keyfi, takdiri ve sınırsız ölçülere dayalı uygulamaları önlemek için değil, aynı zamanda sistem ve yönetimde adalet, istikrar, düzen ve kararlılığın sağlanması amacına yöneliktir. Yetki yasaları da, önemli, zorunlu ve ivedi durumlara bağlılıkla birlikte yasallık ilke ve amacına uygun olmak zorundadır. KHK müessesesi, ilkesiz ve amaç dışı kullanılarak toplum yönünden güvensiz bir sisteme dönüşmemelidir. Yetki yasası, KHK müessesesinin hukuksal yapısının temel koşulu olup, anayasal ilkelerin dışına çıkılarak kabul edilmemelidir.

Anayasanın 7 nci, 87 nci ve 91 inci maddelerinin birlikte değerlendirilmesi, yasama yetkisinin genel ve asli bir yetki olması, TBMM'ne ait bulunması ve devredilememesi karşısında KHK çıkarma yetkisinin kendisine özgü ve ayrık bir yetki olduğu düşünüldüğünde, 6223 sayılı Yetki Yasasının, bu kendine özgü ve ayrık yetki için önemli, gerekli ve ivedi olduğu sonucuna varmak mümkün değildir. Anayasanın belirlediği öğeler belli bir içeriğe kavuşturularak somutlaştırılmamış, verilen yetki açıkça belirlenerek Bakanlar Kuruluna çerçeve çizilmemiştir. Tam tersine, yasama yetkisinin devri anlamına gelecek şekilde yaygınlaştırılıp genelleştirilmiştir.

Açıklanan nedenlerle 6223 sayılı Yetki Yasasının 1 inci ve 2 nci maddeleri Anayasanın 2 nci, 7 nci, 87 nci ve 91 inci maddelerine aykırı olup, iptalleri gerekmektedir.

III. YÜRÜRLÜĞÜ DURDURMA İSTEMİNİN GEREKÇESİ

Hukuk devletine aykırı olan, temel hak ve özgürlükleri ölçüsüzce sınırlandıran ve Anayasaya açıkça aykırı olan bir düzenlemenin uygulanması halinde, sonradan giderilmesi olanaksız zararlara yol açacağı çok açıktır.

Öte yandan, anayasal düzenin en kısa sürede hukuka aykırı kurallardan arındırılması, hukuk devleti sayılmanın da gereğidir. Anayasaya aykırılığın sürdürülmesinin, bir hukuk devletinde subjektif yararların üstünde, özenle korunması gereken hukukun üstünlüğü ilkesini de zedeleyeceği kuşkusuzdur. Hukukun üstünlüğü ilkesinin sağlanamadığı bir düzende, kişi hak ve özgürlükleri güvence altında sayılamayacağından, bu ilkenin zedelenmesinin hukuk devleti yönünden giderilmesi olanaksız durum ve zararlara yol açacağında duraksama bulunmamaktadır.

6223 sayılı Yetki Yasasının Anayasaya aykırılığı ileri sürülen maddelerinin uygulanması halinde; kamu kurum ve kuruluşları ile personelinin Anayasaya aykırı yasaya dayanılarak KHK'lerle düzenlenmesi sonucu, sonradan öngörülemeyecek ve giderilemeyecek büyük kayıplara sebebiyet verilebilecek, telafisi imkansız zararlar doğacaktır.

Bu zarar ve durumların doğmasını önlemek amacıyla, Anayasaya açıkça aykırı olan söz konusu maddelerin iptal davası sonuçlanıncaya kadar yürürlüklerinin de durdurulması istenerek Anayasa Mahkemesine dava açılmıştır.

IV. SONUÇ VE İSTEM

Yukarıda açıklanan gerekçelerle, 6.4.2011 tarihli ve 6223 sayılı 'Kamu Hizmetlerinin Düzenli, Etkin ve Verimli Bir Şekilde Yürütülmesini Sağlamak Üzere Kamu Kurum ve

Esas Sayısı : 2011/60
Karar Sayısı : 2011/147

Kuruluşlarının Teşkilat, Görev ve Yetkileri ile Kamu Görevlilerine İlişkin Konularda Yetki Kanunu'nun 1 inci ve 2 nci maddelerinin, Anayasanın 2 nci, 7 nci, 87 nci ve 91 inci maddelerine aykırı olduklarından iptallerine, Anayasaya açıkça aykırı olmaları ve uygulanmaları halinde giderilmesi güç ya da olanaksız zarar ve durumlar doğacağı için, iptal davası sonuçlanıncaya kadar yürürlüklerinin durdurulmasına karar verilmesine ilişkin istemimizi saygı ile arz ederiz."